

Celoletna naročnina znaša K 2.— Posamezne številke po 10 vin.
Uredništvo: Franc Terseglav, Ljubljana (Katol. tiskarna). Upravništvo: Ivan Podlesnik, Ljubljana (Katol. tiskarna)

Št. 16.

V Ljubljani, dne 7. novembra 1908.

Letnik I.

Vabilo.

Spored občnega zbora »Z. T. O.«,
dne 15. novembra 1908.

I.

Ob osmi uri sv. maša pri frančiškanih.

1. Poročilo predsednika.
2. Poročilo načelnika.
3. Poročilo tajnika.
4. Poročilo blagajnika.
5. Poročilo o statistiki.
6. Poročilo o »Mladosti«.
7. Volitve predsedstva: predsednika, I. in II. podpredsednika, tajnika, njegovega namestnika, blagajnika, njega namestnika.
8. Volitev načelnika.
9. Volitev zvezinega nadzorništva. Volitev nadzorikov za organizatorično delo in za tehnično delo.
10. Določitev kraja in časa zvezne telovadbe za leto 1909.
11. Slučajnosti.

Občni zbor traja od devete ure zjutraj do pol ene ure popoldne.

II.

Ob I. uri skupno kosilo v kleti hotela »Union«.

III.

Ob 3. uri popoldne vzorni nastop ljubljanskega odseka v veliki dvorani hotela »Union«.

K občnemu zboru imajo pristop samo telovadci in povabljeni gosti. Istotako k vzornemu nastopu.

Od Zveze telovadnih odsekov.

Ta teden razpošlje predsedstvo vabila in spored za občni zbor dne 15. novembra t. l.

Predsedstvo prosi:

1. Da se odbor že sedaj pripravi za ta občni zbor;
2. da oni odseki, ki še niso plačali članarine, store to takoj;
3. da oni odseki, ki še niso poslali izpolnjenih pol za statistiko, store to tudi kmalu.

Predsedstvu je došlo zopet nekaj prav lepo izdelanih imenikov mladeničev. Predsedstvo te imenike pregleda in jih potem odseku vrne v nadaljno porabo.

Več v okrožnici te dni! Na zdar!

Predsedstvo »Z. T. O.«

Vzor-delo.

Gorenje in dolencelogaški telovadni odsek sta za zimsko sezono sestavila načrt, ki je tako vzorno sestavljen, da ga tu priobčimo:

Načrt predavanj in prireditev.

A. Predavanja:

1. Agitacija: Kakšna bodi in njen pomen.
 - a) Za društva sama, b) za društvene prireditve, c) za časopisje (»Mladost«, »Slovenec«, »Bogoljub«, »Domoljub« etc.), d) za vsako dobro stvar (užigalice, narodni kolek etc.), e) »Svoji k svojim«.

2. Red v društvih:

- a) odborniki, zaupniki in nalog obojnih, b) red v sobi: društvene knjige (blagajniška, tajniška etc.), knjižnica, časopisi, snaga, c) red pri prireditvah, d) red v vsem društvenem delu.

3. Samoizobrazba:

- a) šola da najpotrebnejše, a premalo, b) slaba stran naših šol, c) zato nujno potrebna samoizobrazba po: 1. časopisju, 2. knjigah, zlasti poljudno znanstvenih, 3. reden prihod k predavanjem, debata in pojasnilo, 4. bralni krožki po družinah, d) poraba prostega časa.

4. Življenjski red in točnost:

- a) delo — brezdolje, b) ples, ponočevanje, pijančevanje, c) čistost — nečistost, d) varčnost, e) odločnost in značajnost, f) medsebojna ljubezen in postrežljivost.

5. Naše verske dolžnosti:

- a) molitev, zakramenti, b) »Posvečuj praznik!« (služba božja), c) klafanje, kletvina itd., d) spoštovanje do Cerkve in njenih naredb.

6. Glavna pravila olike in dostojnosti.

7. Osnovni nauki iz knjigovodstva, (za nekatere).

8. Načela slovenskih političkih strank.

9. Socializem: Predavanje dr. Aleša Ušeničnika v Šk. Lok razloženo in pojasnjeno.

10. Več aktualnih stvari iz apologetike.

B. Krajši nagovori:

1. Strah pred ljudmi: »Me je sram . . .«. 2. Družba rodi človeka. 3. Moje gospodarstvo: Ugovor: »Škoda denarja . . .«. 4. Kaj sovražimo? (Ne oseb, pač pa njihova kriva načela in dejanja). 5. Knjiga — pozimski prijatelj.

(Kako se s haskom čita). 6. Fantovski ponos — v čem naj obstoji.

C. Skupno čitanje in razlaganje pomenljivih člankov, zlasti iz »Mladosti« pri vsakem sestanku.

Prihod k tem predavanjem je strogo obli-gaten, kakor k telovadnim uram. To je naša šola!

Sestanki se vrše vsak teden: V sredo od pol osme ure zvečer dalje v Gor. Logatcu. V četrtek od osme ure zvečer dalje v Dol. Logatcu. V ta načrt pa niso sprejeta predavanja, ki jih napravita obe »Izobraževalni društvi« za vse svoje člane, oziroma »dekliški odsek« za svoje članice.

Igre in veselice: Gor. Logatec:

6. decembra 1908: Miklavžev večer, pri katerem sodelujejo članice »dekliškega odseka«. Po Božiču: »Don Manuel ali Ave Maria« — igrokaz s petjem v treh dejanjih. Pred postom: »Strah z dolgo roko«. — Burka s petjem v treh dejanjih. Potem veselica s tom-bolo in šaljivo pošto.

Dol. Logatec:

Še ni določen načrt iger in zabav.

Doslej sta priredila oba odseka vsak po tri sestanke, ki čedalje boljše uspevajo. Mladenci radi prihajajo in z zanimanjem poslušajo. Ko se konča delo na polju in v gozdu bo obisk gotovo še številnejši.

Na zdar!

Tukaj imamo predseboj načrt, ki kaže kako visoko in temeljito naši fantje pojmujejo svojo nalogo! Ali je kateri odsek, ki bi zaostal za tem? Ne! Vsak se podvzaj in tekmuje z drugim! Iz pričujočega načrta vidite, kako se da »Mladost« porabiti za predavanja in diskusije, celo za kurze. Slovenskim mladeničem naj bosta idrijski in oba logaška odseka za vzor, kako treba premišljeno delati, da se dosežejo veliki vspehi. Na tekmo!

Naši bojni načrti.

Mladenci! Nepristranski opazovalci vašega gibanja pravijo, da je vaša organizacija najlepša in najboljša. Ali to pomeni, da ste že dovolj napravili in da je vse že tako lepo, kakor bi lepše ne moglo biti?

Varujmo se tako misliti, fantje! Lepo in dobro imenujejo našo organizacijo, ker vidijo od nje vspehov, kolikor jih morda pri kakšni drugi ne toliko, lepo pa jo imenujejo tudi zato, ker vidijo, da je tako uravnana, da bo mogla še večjih uspehov roditi.

Iz tega moramo nujno sklepati sledeče:

1. Ne smemo varati tistih, ki od nas tako silno veliko pričakujejo!

2. Gledati moramo, da ne ostanemo na isti višini, na kateri smo zdaj, ampak da se čimdalje višje povzpemo! Če bomo namreč isti ostali, nas pa bodo sovražniki prehiteli.

Divja, svobodna, neutrudna in neugnana konkurenca vlada dandanes. Konkurenca na gmotnem, pa tudi na duševnem polju. Mi se nikdar ne ustrašimo, ako slišimo: Tukaj so zopet ustanovili »Sokola«, tam ga zopet poživili itd. Kaj to! Povsod je nekaj nasprotnikov in naravno, da se v tej alj oni obliki združujejo. Ampak takrat bi nas res moralo biti strah, kadar bi čuli: Tu je »Sokol«, ni pa telovadnega odseka »K. S. Z.«

Ponekod je res že tako. Toda vsaj v obližju takih nasprotnikovih postojank imamo svoje

fantje združene, kar gotovo precej odvaga sovražnikove naklepe. Glavno pa je tole:

Delajte, fantje, kar morete; z delom hitite, nasprotnike prehitite! Prehitite sovražnika, to je bojna in zmagovavna umetnost. Ne recite: liberalci krevsajo za nami, saj nas ne bodo dosegli! To je ravno dobro, da krevsajo, zaraditega pa mi vendarle hitimo, da polž čisto gotovo ne bo prelezal plota! Čim večja bo razlika med našim in njihovim delom, tem boljše za nas, tem boljše za ves narod.

Fantje! Toliko prednost imate pred nasprotniki, da še sami komaj veste. Prvič imate jekleno organizacijo, ki izpelje, kar si začrta. V enem letu je celo deželo prepregla s svojimi odseki in poročilo o seji odbora »Z. T. O.« v Kamniku je pač tudi najbolj mlačne moralo prepričati, da so to živi odseki, sočni in zdravi odseki, ne pa morda le parade - društva.

Drugič imate svoj list, ki je povsod upošteván in je v organizacijskem oziru naš edini list na Slovenskem brez sovrstnika. Ta list vam nuja tvarime, iz katere lahko sami medseboj brez tuje pomoči, prirejate predavanja in celó kurze po deželi!

Tretjič imate ljudstvo zaseboj. V svoj krog boste vedno pritegnili le najboljše izmed ljudstva: politično najbolj izvežbani in zavedni so pri nas itak povsod pristaši krščansko demokratiških načel. Nemarnih liberalnih butic nimate v svoji sredi, tudi tistih smrdljivih lenob ne, ki se za nobeno stvar ne brigajo in hodijo mižé po svetu, pa tudi tistih ne, ki mislijo, da so zato, ker v nedeljah največ vina požro in najkeseje prilezejo domov spat, že pravi in pristni liberalci in s časom v nasprotnih društvih tudi res postanejo.

V vsako vas naše društvo!

To mora biti odslej naš bojni klic ki ga tu na glas povemo, čeprav ga slišijo nasprotniki. Naj le zakrevljajo za nami, kamor hočejo, ampak mi moramo povsod prvi biti! In tu se obračamo v prvi vrsti na vse merodajne činitelje, ki tu pridejo v poštev s klicom: Bдите in pripravljeni bodite! Na shodu »Svobodne Misli« v Ljubljani se je izrečno naglašalo, da bodo »Sokoli« na deželi glavni nositelji Kristusu sovražne misli, po tem se povsod držite! Sramota za nas povsod, kjer obstoja nasprotno društvo, naše pa ne! Kdor koli ima na deželi nalogo, da čuje nad dušnim blagrom njemu podrejenih, ta ne more iti mirno mimo naše mladeniške organizacije, ta ne more iti mimo mladeničev, da bi se Gospoda ne spomnil, ki je pristopil k naimskemu fantu, k dekletcu Tabiti in jima velel: Vstani! Čudežev ne moremo delati, delati pa moremo, da se mladina po celi Sloveniji zbudi tam, kjer še spi dušne smrti ali pa pije strup iz protiverskih čaš.

Moderna statistika dokazuje, da ena četr-tinka vseh ljudi umre v prvem letu svoje starosti in le polovica rojenih doseže starost 20 let. Grozne številke, strašna resnica! Svoj čas, ko

je liberalno naziranje o svetu in življenju prevladalo in je Malthus, katerega žalibog najbolj posnemajo današnji svobodomiselni Francozi, učil, da, čim menj otrok ima kdo, temboljše je za socialni blagor človeštva, so umrljivost otrok, tega bisera stvarstva, na različne načine tako razlagali kakor da bi bilo državi in družbi v prid. Hvala Bogu, danes so razsodnejši sociologi drugačnega mnenja in dejstvo, da še nikoli nobena rodbina vsled obilega blagoslova na otrokih ni poginila in noben narod zaradi tega ni propadel, potrja moderna veda od dne do dne bolj. Nasprotno vemo, da tam, kjer nebeški blagoslov smatrajo za breme in se ga na ta ali oni način iznebljajo in ga preprečujejo, propadajo tako, da niti vrzeli v vojaških vrstah ne morejo izpolniti z mladikami, z naraščajem, ki bi branil dom in domače oltarje. In zato se dandanes trudijo z različnimi družabnimi blagotvornimi napravami beli ženi iztrgati iz rok deco, ki nič ni zagrešila, pa jo vendar smrt tako neusmiljeno rada oropa lepote sveta in luči.

Pa kaj to! Če umrje ena četrtnina človeštva že v prvem letu starosti, ali ne umre gotovo polovico mladine dušne smrti — umre v mladosti in se ne zbudi do starosti?! Telesna smrt, pogin dojenčka je večkrat nezakriviljen, vsaj kar se tiče neposrednih činiteljev, saj stariši nimajo, s čim ga doiniti, hraniti, s čim gorko obleči in navadno nosi otrok le dediščino slabosti svojih roditeljev in predroditeljev. Toda za dušno smrt je veliko več odgovornosti, veliko več krivde! Tudi to se je dandanašnji uveljavilo, da je ni dušne razpoložnosti razun slučajev popolnega ali polovičnega bebstva, ki bi se ne dala popraviti ali na bolje obrniti. Slučaji take umske ali pravne izpačenosti, ki bi nujno težila za zlom, so velikobolj redki kot se misli. Če je torej tako, zakaj vendar toliko mladine propade? Družba, knjige, časopisi, vpliv tovaršije, to je, kar koplje mladini grob. Ali ne uči ravno sodobna veda, kako velik je na posameznika vpliv mase, vpliv soljudi? In mladeniča iztrgati iz slabe mase ter ga presaditi v dobro, to je naloga vseh nalog, to je naloga vsakega kristjana in rodoljuba, preprostega in izobraženega, duhovskega in posvetnega! V vsaki najbolj zakotni vasi je že nevarnost mase, nevarnost slabe družbe. Zato — v vsako vas naše mladeniško telovadsko društvo!

Mi pa imamo svoje fante že tako organizirane, da že sami lahko vzamejo v roko organizacijo drugih. Zato naj sedaj podamo nekaj praktičnih nasvetov z namenom, da se jih fantje takoj lotijo.

Predavajo naj ponekod fantje sami!

Fant se najbolj navduši, če fanta samega sliši govoriti. Ta mu res govori iz srca, ker takorekoč govori z njegovim lastnim srcem. Mi pa imamo že izvrstne odseke s fanti, ki se jim ni treba nikogar bati kar se tiče zmožnosti. Fantje! V nedeljah pošljite iz svojih odsekov kakšnega fanta, ki je najbolj zmožen k bliž-

njemu odseku predavat. Če se ne upa predavati pred širšim občinstvom, pa se naj priredi le fantovski sestanek, kakor jih imajo v Št. Vidu, v Logatcu in še pri nekaterih odsekih. Odseki naj drug drugega naprošajo za fante predavatelje. S tem boste tudi predsedstvu »Z. T. O.« veliko olajšali delo, dosegli pa enake, ponekod lahko celo večje vspehe. Kajti, če bodo fantje drug k drugemu šli predavat, se bo napravila med odseki živahna zveza, ki bo organizaciji le v korist.

Vprašate, kaj naj predavamo preprosti fantje? Samo »Mladost« je treba v roke vzeti in pa še kakšno knjigo, n. pr. dr. Krekov »Socializem« ali pa različne »Domoljubove« uvodne članke o kmečkem vprašanju ali pa članke iz »Naše Moči« o trustih in kartelih itd., pa boste imeli tvarine za predavanje, da vam je celo leto ne zmanjka. Če pokažete, kar ste napravili n. pr. gospodu kaplanu v domači fari, da vam kaj popravi, pa ste dobri.

To torej storite. Odbori posameznih odsekov naj pa resno o tem premišlujejo in prihodnjo nedeljo na občnem zboru »Z. T. O.« že stavijo tozadevne predloge ali pa nasvete, da se bo ta stvar že to zimo in spomlad izpeljala!

Drugo, kar je tudi nujno, pa je:

Predsedniki in načelniki odsekov enega okraja večkrat skupaj!

To ni prav, če predsedniki in načelniki posameznih odsekov v enem okraju nimajo nobene stika medseboj. Pa tega pri nas gotovo ni. Nam manjka rednih vsakomesečnih sestankov predsednikov in načelnikov posameznih odsekov v enem okraju. Če tega ne bomo dosegli, ne bomo tako napredovali, kakor čas in razmere zahtevajo. Predsedstvo »Z. T. O.« ne vidi vsega, tudi sporočiti mu odseki vsega ne morejo, ker sami ne vidijo in ne vejo; če pa bi predsedniki posameznih odsekov prišli skupaj, bi več oči več videlo kakor zdaj vidijo in bi tudi marsikaj videli, kar sami zdaj sploh ne vidijo.

Na takih sestankih se naj vrši pomenek o potrebah dotičnega okraja, ugiha naj se, kam bi se dala zanesti misel o naši organizaciji, fiksira, kaj delajo nasprotniki, napravilo skupni načrti. Predseduje naj pri takih sestankih predsednik najstarejšega odseka v tistem okraju. N. pr. za okraj ljubljanske okolice se naj vrše mesečni sestanki odsekov: šentviškega, šmartinskega, devicmarijapoljskega, preškega; za kranjski: sestanki kranjskega, loškega, radovljiškega itd. Da bi se lahko naredili, je čisto samoposebi umevno. Saj bi imeli priti skupaj le predsedniki in načelniki, torej kvečjemu osem fantov. Ti se itak drugače v nedeljah razkrope, ta sem, oni drugam. In ker bi se sešli le bližnji odseki enega okraja, bi to malo ali pa nič ne veljalo. Dve uri hoda mora vsak mladenič narediti z veseljem, tudi če piha mrzla sapa in pod nogami škriplje sneg.

Naposled pa priporočamo fantom

Zvezo z merodajnimi činitelji v okraju.

Duhovščina in katoliški posvetnjaki z ljubeznijo gledajo na vas, fantje. V vsakem slučaju vam pridejo napomoč; za marsikaj se imate le njim zahvaliti. Oni so kakor srce, iz katerega se zliva kri v žile naše organizacije. Ohranite zmeraj z njimi to zvezo! V nedeljah naj predsednik ali načelnik katerikoli stopi k gospodu, pa naj ga povpraša za svet za to ali ono ali pa naj mu razloži, česa bi fantje radi. To ni nadlegovanje. Bodi pristrčno prijateljstvo med fanti in ljubitelji njihovimi! Taka ljubezen je močnejša kot smrt, kajti rodovi in rodovi bodo propadali in pozabljeni, ne bo pa preminul sad, ki ga bo ta zveza rodila.

Bdimo!

O narodnosti ste brali v »Mladosti« zadnjič daljši članek. Vzbudil je v vseh krogih veliko pozornost; ne pravimo tega, da bi se bahali, temveč zato, da pokažemo, da je prišel res ob pravem času. In res, namah je razpodil vse oblačke, razjasnil vse dvome in mladeniči so vedeli, pri čem so. Toda, ker se ob priliki obsodbe, ki so jo v Ljubljani sodniki nedavno izrekli nad nekaterimi Slovenci, udeleženi pri demonstracijah meseca septembra, zopet tuptam ponavljajo glasovi po spravi in ljubi slogi, hočemo enkrat za vselej povedati o tem odločno besedo, na kakšnem stališču stoji naša organizirana mladina.

Naša mladeniška organizacija je organizacija boja za krščanske vzore in nazore. Ona stremi za spravo tako, da bo Slovenec res Slovincu brat. Ker pa resnična sprava ni mogoča drugače, kakor samo v imenu in znamenju tistega, ki je edini vzor in izvor, začetek in konec, imejitelj in dovršitelj vse sprave in vsega miru, zato ne vemo ničesar o nobeni drugi spravi kakor o spravi na temelju krščanstva. Slovenec liberalec mi je brat po krvi, a ni mi brat po duhu. Ne smem ga zaradi tega sovražiti, toda delati moram za ljudstvo tako, da popravim, kar moj brat svobodomislec pokvari s svojimi nazori, da sezidam, kar on podira, da pohodim seme, ki ga on seje.

Kdo našo mladino mori, kdo uniči ta lepa, jutranjesveža debla, kakor da bi jih z nožem ranil do mozga, da se posuši? Kdo jim iz srca in uma izkuša izbrisati sledove, da so od Boga zasajeni, da se imajo kvišku k njemu povzdigati in večnemu solncu nasproti rasti? Kdo jim trga iz duše zavest, da so neumrjoči, da so za svojo dobro ali slabo rast Stvarniku odgovorni, da bo trhle žgal v večnem ognju kakor suhljad, sočne in visoko k solncu kipeče pa izbral, da bodo iz vekov v veke slavili vsemogočnost Gospodovo in v njem edinem našli blaženstvo brez konca in mere? Kdo jih mesto Boga uči ljubiti same sebe, tako da bo vsak samosvoj Bog, kakor uči Anton Aškerc v »Svobodni Misli«? Kdo

povzdiguje nad vekovečni Um in nikoli minečo Ljubezen prazne zemeljske stvarje, kakor na primer državo, znanje, zunanjo moč, silo in tako dalje? Kdo je zakrivil, da se v omotici plesov in rajanja tope mladini možgane kakor loj ob ognju, da ostane le smrad in gnjus za njim? Kdo ima odgovornost za to, da tava naša mladina učena in neučena po mestih brez zvezd in cest po življenju, da se že v šestnajstem letu, ko bi same rože smele cveteti okoli fanta, ko bi se mu solnce moralo še lepše smejeti nasproti kakor je v resnici, življenja naveliča in ima vse skupaj za neumnost: Boga, državo, domovino, ljudstvo?

Kdo ima na vesti tisto mladino, ki namesto da bi se ji v postelji v počitku presnavljale po dnevu izgubljene moči in se s tem duh posvežilo, v gručah in v družbi z različnimi potepini in nepridipravi ter kričači hruli, da je vsa hripava, in misli, če je šipo pobila, da je junaško dejanje storila? Seveda ne ve veliko, ali je prav ali ne, če tako stori, ker ji vpliv mase jemlje razsodnost in omrači čute, toda kdo je tisti, ki mladino poganja v tak tok, ki ni zanjo primeren, ki je kakor burno morje, ki požre vsakogar? Kdo so nadalje tisti, ki so naša dekleta v mestih, ta kras stvarstva, če so na duši še lepša kot na telesu, pehnili v prepad, koder se dobro počutijo, nevedoče, kam so se pogreznile? Včlanjene so pri »Svobodni Misli«, kakor se je nedavno pokazalo, berejo verstvu najbolj sovražne knjige, proslavljajo različne Trubarje itd. in kar je še najbolj žalostno, se ne zavedajo piti, kaj delajo! Če mladenka, ki ima postati žena, izgubi na ta način iz oči večnolepe cilje, ki edini morejo žensko srce požlahtniti, potem gorje otrokom, ki jih rodi! Zdi se človeku, kakor bi se res vresničile Gospodove besede jeruzalemskim ženam, ko jim je prorokoval čas, da si bodo želele, naj gore nanje popadejo in jih posujejo.

Kdo je tega kriv? Kdo je tisti, ki ima nositi strašno odgovornost za te posledice? **Liberalizem!** Začeli so pri nas s povdarjanjem narodne misli, nato jeli versko misel omalovaževati, češ, saj se ne gre zato, nehali so potem pri »Svobodni Misli«, to je, kakor razvidite iz naslednjega članka v tej številki: pri napovedi boja Bogu in božji misli!

In zdaj? Zdaj pa zopet na svojo narodnost udarjajo! Vrnili so se tam, kjer so počeli: v srcu ravnotako Božji sovražniki kakor so bili v letu 1848. in dalje. Narodne mučenike, narodne žrtve proslavljajo, v resnici jim je pa kaj malo mar za usodo teh ljudi, ki zdaj trpe za nje in zavoljo njih! Njim je zato, da bi se ljudstvo ob teh čustvih upijanilo, premotilo in zaspalo, medtem ko bi se oni kakor tat v viharni noči splazili med čredo in jo ukradli pastirjem!

Kako naj verujemo tem ljudem, ki so cele rodove v kali zastrupili, zdaj pa kar čez noč odkrili svoje ljudsko srce?

Ali zamore kdo od nas biti tako slep, da bi jim verjel in zaupal? Izmed naših mladeničev vemo, da nihče ne. Kdor pa le količkaj liberalcem veruje in se mu toži po njihovi slogi, ta naj pomisli sledeče:

Če bi bila »Krščanskosocialna Zveza« sama iz sebe priredila izlet v Podljubelj, kakor je Ciril-Metodova družba priredila svoj občan zbor v Ptuj, in če bi bili Nemci našo »Zvezo« napadli, noben liberallec ne bi bil z m a z i n c e m m i g n i l, nobeden se zaradi nas jokal in če bi bili Nemci naše delavke osuvali in opljuvali, o, noben liberalni časopis ne bi bil tožil in se ogorčeval, da je bila pogažena in oskrunjena čast slovenskega žens t v a ! Liberalci se nam zdaj hlinijo, češ saj ste tudi vi »klerikalci« narodnjaki, v resnici pa nas imajo in medseboj označujejo za nenarodnjake kakor so nas prej. Nikoli liberalci ne bodo nehali psovati nas in resnično verjeti, da smo protinarodni, ker so preveliko zaslepljeni, zapeljani in ogoljufani od tistih, ki so jim trideset let in več vbijali v možgane, da so le oni pravi narodni delavci. Naj kdo od nas danes daruje en milijon za narodne žrtve, liberallec ne bo verjel in ne bo hotel verjeti!

Zato se varujmo! Vsi vemo, da je le naše krščansko - demokratično delo edino narodno delo in da liberallec sploh dober in pravi narodni delavec biti ne more. Zato pustimo liberalce, naj počenjajo, kar hočejo. Vi fantje pa naprej po poti, ki veste o njej, da ji sije zvezda najvišjega Vzora vseh vzorov, Lepota vse lepote! Bodite previdni in proti nasprotnikom odslej še velikobolj previdni kakor ste doslej bili! Vedite, da se liberalci tiho pripravljajo in tajno pripravljajo, kako bi razširili svoje organizacije vsepovsodi. Naša mladinska organizacija bo pa stala kakor Kerub ob vratih domovine in z ognjenim mečem dušne kreposti in umske svetlosti branila vanjo vstop vsakomur, ki pride iz nižine, kjer je tema in sovražnost na veke.

Za križ in svobodo!

»Svobodna Misel« je napovedala boj krščanstvu. »Svobodomiselci« — tako piše svobodomiselski list — priznavajo odkrito, jasno in odločno, da so odločni protikatoličani. Mi smo nasprotniki katolicizma, nasprotniki katoliške Cerkve. Mi smo zavrgli vero svojih očetov. Vsak, kdor se odkrito priznava nasprotnikom katolicizma, je naš sodelavec. Z a č n i m o odkrit boj proti krščanstvu! Proč od Rima, ven iz cerkve!»

Tudi prav, da se vsaj poznamo. Doslej so nam vedno govorili, da hočejo le svobodo, zdaj so vsaj razkrili svoje hinavsko lice. Sami so zavrgli vero naših dedov, in zdaj bi jo radi še drugim iztrgali iz srca. Sami so pogazili, pohodili, poteptali najdražje svetinje slovenskega ljudstva, in zdaj hočejo, da bi nanje pljuvali tudi mi. Sami so prelomili, kar so sveto obljubili,

in zdaj hočejo, da bi bili verolomni in krivopri-sežniki tudi mi. A se motijo in slabo poznajo slovenske mladeniče! Slovenski mladeniči zares ne vemo, zakaj bi zapustili zastavo krščansko in šli za izpridenim praškim študentom. Ali je šele izprideni praški študent odkril resnico? Ali je z njim vzšlo novo solnce nove resnice? Kje pa ima dokaze za to resnico? Kakšno spričevanje pa more dati svojemu nauku? Nekaj šolskih spričeval ima, a še tista so slaba! In tak prihajač nam bo smešil našo vero in vero naših očetov, vero največjih mož človeštva, vero tisočev mučencev, vero najčistejših in najplemenitejših src? Ali misli, da smo slovenski mladeniči tako brezumni in brezznačajni, kakor so žal nekateri slovenski visokošolci, ki za skledico praške leče prodajajo vero in zvestobo?

Svobodomiselci bodo torej začeli odkrit boj proti krščanstvu. Naj ga le začno, mi se ga ne bojimo! Ljubši nam je odkrit boj, kakor pa tista podla hinavščina, ko se nam hlinijo, da niso proti veri, da so le za večjo izobrazbo, da so le za večjo svobodo, in nam vsiljujejo svoje liste in knjige, da bi nas, če mogoče, preslepili in goljufali in počasi speljali v blato življenja, kjer bi si najprej umazali srce, a potem izgubili tudi pamet. Kdo se ne spomni, kako se je liberalno dijaško društvo »Prosveta« na Dolenjskem izdalo za »rimskokatoliško«, ko je med kmeti hotelo osnovati knjižnico? Le odkrit boj, mi smo pripravljani! Samo tega ne vemo, kako to, da odkrit boj oznanjajo, a obenem zbirajo tajne zaupnike in tajno snujejo društva in še svoj list pošiljajo tajno v zaprtih kuvertah! Zdi se, da se vendarle boje odkrito nastopiti. Naj pogledajo nas mladeniče! Malo nas je bilo izpočetka, a nastopili smo odkrito pred vsemi nasprotniki, ker nam je pogum dajalo naše prepričanje. Nasprotniki so se smejali in psovali, a posmeh jim je kmalu zamrl na ustnah. Naše vrste so rastle in v teh vrstah so videli, da se zbira cvet slovenske mladine! Naša organizacija bo kmalu, če že ni, prva na Slovenskem! Ne bo dolgo, ko ne bo nobenega večjega kraja več, kjer bi ne bilo naše mladinske organizacije. Naša zastava odkrito vihra in mi smo pripravljani za boj!

»Svobodna Misel« pripoveduje, da širijo njene nauke po Češkem zlasti sokolska društva, in namiguje, da se bo tako tudi po Slovenskem najlože razširila svobodna misel, to je: brezverstvo. Tudi tega se ne strašimo! Pravzaprav nam je še všeč, da vsaj vemo sedaj, kje so naši sovražniki in sovražniki našega ljudstva! Liberalna sokolska društva! Tem torej ni za telovadbo, ampak le za boj proti katoliški cerkvi in krščanstvu. Tudi prav! Tedaj vemo, kaj je naša naloga. Tedaj bo tudi naša mladinska organizacija obenem organizacija — krščanska misli! Če nasprotniki mislijo, da bodo s sokolstvom širili brezverstvo po deželi, tedaj mora biti tudi nam dovoljeno, da ponese med slovensko ljudstvo

zastavo misli krščanske. Prav, le na boj! Bodočnost bo pokazala, kdo bo zmagal. Bodočnost? Šele prihodnost? O ne, kdo bo zmagal, vemo že naprej. Če je slovenskemu narodu mar življenja in svobode, bo zmagala čisto gotovo krščanska misel. In da bo zmagala, za to bo poskrbela naša mladinska organizacija!

Kaj pa da narodu moč, življenje in svobodo? Zavest, krepost, zdrav razvoj. Naš narod ima le tedaj prihodnost, če mu vzgojimo zaveden, kreposten, zdrav in napreden rod! To pa mu bo dala naša organizacija, a mu brezverstvo nikdar dati ne more. Naša mladinska organizacija si je zapisala na svojo zastavo: krepost! Krepost, poštenje je prvo, kar moramo dati narodu. Za narodno delo, za socialno delo, ki edino more dvigniti naš narod, je treba nesebičnosti, ljubezni, požrtvovalnosti. Kjer je krepost in poštenje, tam je vse to, a brezverec je pošten ali pa ne, kakor mu — kaže. Francoški brezverec Volter je dejal, da ne bi maral imeti brezverskih poslov, ker bi ga gotovo okradli, če bi ga le mogli. Z naše organizacije bodo izšli, tako trdno upamo, krepostni in pošteni možje, ki bodo nesebično delali in se žrtvovali za ljudstvo.

Naša mladinska organizacija si je zapisala na svojo zastavo tudi: zdrav razvoj. Mi hočemo zdravo, krepko mladino, in zdrav, krepak rod. Zato smo telovadci in — kar je več — zato smo telovadci, ki jim je načelo: čistost. Mi se zavedamo, kaj ta hoče. Zdrav rod bo izšel le iz zdravih in pa čistih rodbin! Svobodna misel oznanja svobodno ljubezen, to se pravi, uči mladino razbrzdanosti, in že samo zato je vredna, da bi jo zadelo prokletstvo vsega slovenskega ljudstva! Kdor npravno kviri mladino, ta ni le podlež, ki se ga od daleč ogni, ampak škodljivec, ki ga je treba izgnati iz mej zdrave dežele!

Naša mladinska organizacija si je zapisala na zastavo tudi: zavest. Mi hrepenimo po izobrazbi, mi se hočemo izobraziti, da bomo mogli kdaj uspešno delati za ljudstvo. Dela je silno, a za to je treba zavednih izobraženih mož. Odtod naši poučni tečaji, naši mladinski shodi, naši socialni kurzi, naša predavanja, naše knjižnice, naš list »Mladost«. Zato smo mi napsprotniki popivanja in ponočevanja, tistega praznega kričanja, tistih brezsmiselnih plesov, ker vse le ubija moč, zdravje in poštenje, a ne more dati ne zavesti ne kreposti, ne zdravega razvoja!

Taki smo mi in to hočemo, zato ker nič ne dvomimo, da nam je zagotovljena zmaga. Saj bi naš narod sam sebi ubil mladino, če ne bi bil z nami!

Zato pa le na boj! V bojih zoper Turke so klical bratje Hrvatje: »Za krst častni i svobodu zlatnu« — za sveti križ in zlato svobodo. Borili so se za vero očetov zoper nevernike, borili so se, da bi osvobodili domovino izpod turškega jarma. Tudi naš boj je boj za — k r i ž i n s v o b o d o! Bojujemo se za vero naših

očetov, za misel krščansko, katere sveto znamenje je znamenje odrešenja, križ, in bojujemo se za svobodo našega ljudstva, da mu ne bi naložili sinovi — janičarji sužnega jarma brezverstva in nenravnosti.

Zato bo poslej geslo naše mladinske organizacije tudi le to: Za križ in svobodo!

Gospodarsko delo mladine.

(Piše J. P.)

-II-

Če bi imel vsak naš mladenič tako urejeno knjigovodstvo in bi recimo koncem leta napravili o vseh teh računih skupni račun ali letni zaključek, bi se nam gotovo v tisočih slučajih v teh zaključkih pokazala številka, ki bi nam govorila, koliko denarja izda vsako leto naša mladina samo za pijačo. Prepričan sem, da bi bila največja številka v knjigovodstvu vsakega mladeniča pod izdatki pijača. Naj se zato nekoliko dalj pomudimo pri tej vrsti izdatkov, ki se nam kažejo v najrazličnejših oblikah, pod najrazličnejšimi imeni.

Med nami se mnogokrat govori o »narodnem gospodarstvu« in se pri tem vedno povdarja, da moramo gospodarstvo naroda povzdigniti, razširiti itd. Kaj pa je prav za prav narodno gospodarstvo? To je gospodarstvo vsakega posameznega človeka, ki se prišteva k narodu. Vsa ta gospodarstva posameznih udov naroda skupno imenujemo narodno gospodarstvo. Ako bi naš kmet n. pr. imel v velikih množinah živino, tako da bi se ta živina izvaževala v druge dežele in bi prihajal domov denar za njo, potem bi rekli: v gospodarstvu našega naroda igra živinoreja veliko vlogo, živinoreja prinaša našemu narodu dobiček. Ako bi bile med našim narodom zelo razvite različne obrti, potem bi trdili, da je za gospodarstvo slovenskega naroda obrtnija velicega pomena, da prinaša obrtnija našemu narodu dobiček. Kako naj tedaj povzdignemo posamezne dele gospodarstva? Vsak kraj v naši domovini ni za živinorejo, vsak ne za obrt in tudi vsak ne za poljedelstvo itd. Skrbeti pa moramo, da se tamkaj, kjer je kraj ugoden za to ali ono panogo gospodarstva, ta panoga povzdigne, razširi. N. pr. v goratih, pašnatih živinoreja, v rodovitnih poljedelstvu itd.

Kako pa se to zgodi? S tem pač, da se razširi med ljudmi in tudi poglobi smisel za to ali ono panogo gospodarstva, da se ljudi izobrazijo, da se jim preskrbi različnih pripomočkov za povzdigo, da pa se jih navaja tudi konečno do pametnega, pridnega, skrbnega gospodarstva. Da se ljudi uči tudi varčevati! Narodno gospodarstvo se povzdigne in razširi po gospodarstvu posameznika, po udih naroda, po gospodarjih, gospodinjah in po onih, ki se pripravljajo, ki so poklicani, da bodo postali kdaj gospodarji, gospodinje. Brez g o s p o -

darske vzgoje posameznikov ni in ne more biti napredka v narodnem gospodarstvu. Kaj pa pomagajo vsi pripomočki, podpore in predavanja, ako pa posamezniki pridobljeno lahko mišljeno zapravljajo in trosijo denar za nepotrebne in celo škodljive stvari? Kaj pa pomaga, ako bi imeli še tako lepo razvito to ali ono obrt, poljedelstvo, živinorejo itd., ako bi pa denar, ki bi ga nam donajalo vse to, zapravljali za razkošne obleke, veselice, v gostilni, pri kvartanju ali pijači? To bi bilo približno prav tako, kakor da bi mi imeli toliko in toliko odsekov, toliko in toliko lepih uniform in veliko število mladeničev, ki bi pa bili sami ponočnjaki, pijanci, brezbožneži itd. Ali bi naša stvar kaj pridobila? Ali bi imel naš narod kaj koristi od tega? Škodo bi imel in sicer veliko škodo!

Zato pa: ni ga dela za narod brez dela za posameznika. Prav tako tudi ni gospodarskega dela, ako ni gospodarske samovzgoje posameznikov! Kaj pa bi bilo, ako bi naši voditelji hodili od kraja v kraj predavat, učiti, vzgojevat recimo v bogoljubnem življenju, sami pa bi bili brezverci? Ali pa o gospodarstvu, o varčevanju, o delu; njim samim pa bi potratno življenje in dolgovni zavili vrat? Kaj bi bilo! Vsi bi se jim smejali in rekli bi, stori ti sam na sebi najprvo to, kar hočeš učiti druge! Najprvo se mora človek torej sam vzgojiti, ako hoče pomagati, koristiti drugim in narodu. Tako je tudi pri gospodarstvu in še posebno tukaj. Ako hočemo narodnogospodarsko delati, moramo biti najprvo sami dobri gospodarji, ako hočemo narodovo gospodarstvo povzdigniti, moramo sami utrditi in povzdigniti svoja lastna gospodarstva. Kajti narodovo gospodarstvo je vsota, ki jo dobimo, ako seštejemo gospodarstva posameznih članov naroda. Tega ne smemo pozabiti!

Če torej vidimo, da igra v gospodarstvu našega naroda pijančevanje pogubonosno vlogo, ker se nešteto narodovega imetja izgubi, zapravi v pijači, potem moramo, ako hočemo res tudi gospodarsko med narodom delati, skrbeti, da se to omeji, odpravi. Kako pa bomo to dosegli?

Ena sama pot je! Skrbimo najprvo, da sami ne bomo pijančevali, da sami ne bomo po nepotrebem zapravljali denarja po gostilnah, in ko bomo sami to dosegli, potem pa skrbimo, da bomo učili z zgledom in besedami tudi druge. In vsak, kdor pošteno, resno misli, nas bo podpiral. Vsi veliki preosnovalci človeštva so preosnovali, predrugačili najprvo sami sebe, predno so šli predrugačevati druge. Mladina mora imeti idealov, to se ponavlja nešteto krat. Kje naj išče vzorov? Najvišjih si mora poiskati, ti ji morajo biti vzori! Nič polovičarskega: Vse ali nič!, kakor pravi neki veleum preteklega stoletja. Kjer se gre mladini za vzore, ji noben vzor ne sme biti previsok! Bogoljubci, svetniki krščanstva so vseh vzorov vzori: oni so vtelesili misel Gospodovo v svojem življenju. Naj dela torej tudi mladina tako, kakor so delali svetniki; naj predrugači

mladina najprvo sama sebe! Če hoče naša mladina tudi gospodarsko delati, kar tudi mora, potem mora ta mladina predrugačiti sebe tudi v gospodarskem oziru, naučiti se mora varčevati in se ogibati vseh priložnosti za zapravljanje. Zlasti pa ene priložnosti: pijančevanja! Več zmernosti, potem bo tudi več treznosti v mišljenju in pri delu; potem bodo tudi večji uspehi tega dela!

Več treznosti! Samo to povdarjam za danes. Ako bo naša mladina dobila več smisla za treznost, potem bo tudi boljše razumevala in bolj cenila one, ki so si tudi z ozirom na gospodarsko delo med narodom postavili najvišji cilj, najvišjo stopinjo zmernosti — **abstinenca!**

Predaleč bi zašel, ako bi hotel o tem razpravljati podrobno. Zaiti bi moral še na druga polja izven okvira članka o gospodarskem delu mladine. Naj vsak mladenič samo nekoliko pomisli o tem in pripoznati bo moral, kako daleč smo Slovenci v gospodarstvu še zadaj ravno vsled tega, ker nam nesrečno to pijančevanje umori toliko krepkih moči in požre toliko gmotnega in dušnega kapitala! In vsak mladenič, ki bo po treznem premišljevanju prišel do tega spoznanja, naj sklene, da se temu odpomore. Na ta način bo storjen prvi korak v naši organizaciji k pravemu gospodarskemu delu. S pomočjo zmernosti bomo še v nerazorano njivo gospodarskega dela med našo mladino zarili plug. Nebo pa bo blagoslovilo to zemljo.

Pri varčevanju pa ne smemo pozabiti še nekaj drugega, za kar se med našo mladino, zlasti žensko, potroši tudi mnogo denarja, to je razkošnost v obleki. Kako zoprna je ta razkošnost, kako malo pristoja značaju našega naroda. Fant v gostilni, dekle pa na cunjah zapravlja! Kdo bo vesel take mladine? Kateri resni oče, katera resna mati? Kaj ima narod od tega? Prav nič! V obeh slučajih se samo goje strasti, od katerih ima tisti, ki je udan strasti in pijančevanju in nečimernosti, neizmerno škodo, gospodarsko in нравno.

Zopet napredek.

Ljubljana, dne 31. oktobra 1908.

Naš odsek je vpeljal sedaj za svoje člane zabavne večere. Po posredovanju veleč. g. kanonika Šiška smo dobili od uprave hotela »Union« za vsako soboto zvečer na razpolago imegljišče, kjer se naši telovadeci zbirajo. Na razpolago imajo sledeče igre: imegljišče, domino, šah in še neko drugo zabavno igro. Vaditeljski zbor je sestavil poseben poslovnik za ta večer, katerega se mora vsak obiskovalec strogo držati. Dovoljeno je, da sme vsak telovadek k temu večeru pripeljati tudi svojega prijatelja.

Dalje smo pričeli s telovadbo starejših gospodov in v kratkem prično telovaditi dvakrat na teden po šoli tudi gospodične iz nekaterih naših rodbin.

V naši telovadnici se telovadi sedaj vsak dan v tednu popoldne in zvečer. Telovadijo: člani, starejši gospodje, možki naraščaj, dijaki, ženske in ženski naraščaj.

Dela dovolj! Da li bilo vedno tudi dovolj moči za vodstvo tega lepega organizma!

Ne smemo pa pozabiti omeniti, da se naši telovadci tudi prav pridno udeležujejo vsak teden predavanj »Slov. Kršč. Soc. Zveze«.

Kar se tiče zabavnih večerov ljubljanskega telovadnega odseka vsako soboto zvečer, opozarjamo naše fanté, ki bi slučajno ob sobotah se v Ljubljani mudili, da nas posetijo, kajti leto bo zanje najprimernejša zabava če gredo med svojece.

Nov telovadni odsek.

Dne 25. oktobra se je na Brezjah ustanovil telovadni odsek. Pri tej priliki je govoril gospod I. Podlesnik o naših mladeniških organizacijah, posebej še o potrebi in koristi telovadnih odsekov. K predavanju je prišlo nad 40 mož in mladeničev, ki so vsi z vidno pazljivostjo poslušali govornika. K telovadnemu odseku je pristopilo 15 vrlih, gorenjskih mladeničev, ki so si izvolili sledeči odbor: predsednik: Fr. Potočnik; tajnik: Fr. Skofic; odbornika: L. Bohinc in J. Mihelič. Načelnik: R. Kleinđienst. Odborova seja bo enkrat, telovadne vaje pa dvakrat v tednu. Upamo, da se število naših telovadcev kmalu pomnoži. Na zdar!

Življenje na severu.

Maribor.

Zopet se je začelo pri našem telovadnem odseku živahnije življenje. Veselje in zanimanje za telovadbo, ki je v začetku začelo pojemati med našimi mladeniči, vidno raste. To je jako dober pojav in dokaz, da ima naš telovadni odsek, najsevernejša postojanka krščanskega sokola, življenjsko moč v sebi.

V zadnjem času so se priglasili štiri novi člani in je tako narastlo naše število na 16 rednih članov. Vsi imajo veselje do telovadbe in naše organizacije, posebno do novih prostih vaj s petjem, katere je začel brat načelnik po prihodu iz Ljubljane vaditi.

Velike zapreke nam dela pomanjkanje prostorov. Dvorana »Katoliškega delavskega društva« nam je samo enkrat na teden na razpolago, kar je premalo, posebno sedaj, ko smo ustanovili tudi pevski zbor. Toda tudi brez ozira na telovadbo je potrebno, da se mladeniči večkrat zberejo, da se med seboj navdušujejo in potičujejo potom predavanj, kar je pri nas radi pomanjkanja prostorov nemogoče, ali vsaj jako težavno. Ni čuda, da gine veselje in navdušenje, posebno med omahljivimi, ako se snidejo mladeniči vsak teden komaj enkrat in včasih še tudi to ne.

Obljubilo se nam je, da bodo zato merodajni gosposdje v Mariboru posredovali pri c. kr. gimnazijskem ravnateljstvu, oziroma pri deželnem šolskem svetu, da dobimo gimnazijsko telovadnico; ta je, kakor smo se informirali, dvakrat na teden prosta. Prosili smo že te gosposde opetovano, da naj vendar nekaj gotovega ukrenejo, toda čas poteka in za to potrebnega koraka še ni nikdo storil. Upamo, da bodo gosposdje sami uvideli, koliko s tem pomagajo napredku našega telovadnega odseka.

Ker se je od več mladeničev izrazila želja, da bi raje peli, kakor telovadili, in da iste obdržimo pri naši organizaciji, ustanovili smo pevski zbor. Petje poučuje z veliko potrepljivostjo g. Markušek. Naučili smo se že par lepih pesmic.

V bodoče se bode kolikor mogoče gledalo na to, da se bodo mladeniči vadili varčevati. V to svrhu je predzadnje uro brat načelnik povdarjal veliko važnost varčevanja za mladino v malih zneskih. Razložil je na kratko ustroj »Čebelice« in pozival, da bi se ista ustanovila. Ta predlog se je soglasno in z veseljem sprejel. Naročili smo hranilne knjižice za »Čebelico« pri »Krščansko-socialni zvezi« v Ljubljani. Prihodnje soboto, t. j. 7. t. m., bodeimo imeli predavanje o krščanskem socializmu. Predaval bode gospod dr. Jo. Hohnjec. O tem bodeimo poročali v »Mladosti«. Na zdar!

Telovadni odseki, pozor! Pri seji »Zveze telovadnih odsekov« in vadičjskega zbora v Kamniku je zastopnik našega telovadnega odseka predlagal, da vsi

telovadni odseki kolekujejo svoje dopise s koleki, katere je založila »Slovenska krščansko-socialna zveza« v Mariboru v prid obmejnim Slovincem. Ta predlog se je soglasno sprejel in se tudi sklenilo, naročiti te koleke. Ker še do sedaj tega ni nikdo storil, opozarjamo vse telovadne odseke na ta sklep in prosimo, da še začnejo čim preje posluževati teh kolekov. — Telovadni odsek v Mariboru.

Gorenjski korenjaki. (Radovljica.) Naš telovadni odsek kljub vsemu nasprotovanju od strani liberalcev kaj lepo napreduje. Telovadimo trikrat na teden (nedeljo, torek in četrtek). Poprečni obisk 14. K vojakom so odšli trije, med njimi načelnik. Zdej telovadimo zopet v hotelu »Bastel«. Nedeljo, 25. oktobra, je pri nas predaval br. Podlesnik. Veliko smo delali na to, da se je ustanovil telovadni odsek na Brezjah. Kar se tiče drugih organizacijskih zadev, smo poročali o njih Z. T. O. Nasprotniki imajo precej društev, vendar v Radovljici še polovico ljudi sploh ni organiziranih. Našim fantom priporočamo, naj bolj pridno beró.

Cesa nam manjka. (Trbovlje.) Kako srečni so odseki, ki imajo primerne prostore, kjer lahko razvijajo svoje telesne in duševne sile! Te misli me obhajajo, kadar berem v »Mladosti« poročila iz raznih društev. Pri nas namreč ni tako. Prvi odsek na Štajerskem je bil naš, z izredno vnemo je deloval, dokler je imel lastno sobo. A usoda ga je vrgla na cesto. Plačeval je 20 K stanarine mesečno, a vendar ima gostilničar zdej rajši prazno sobo, kakor dabi jo prepustil nam. Drugje pa ni primernih prostorov, razven v šoli. A šolski prostori so baje samo za šolske potrebe. Zato so naši listi že objavili oklice na vse prijatelje krščansko-socialnega gibanja, naj pripomorejo z darovi našim društvom do lastne strehe. Št. II na severu, Trbovlje ob Savi potrebuje posebno paznost, da ne utoneta v nemškem oziroma socialnodemokračskem morju! (Kar se tiče oklica, ga naše uredništvo ni dobilo in zato tudi ni moglo objaviti. Op. ured.)

Nesolčne stvari iz solčne Goriške. (Podgora pri Gorici.) Naše »Katoliško izobraževalno društvo Branik« in njega telovadni odsek je različnim nasprotnikom, ki jih je pri nas sila veliko, in pa tudi pretepačem trn v peti. Pred meseci sta se že izvršila dva napada z nožem in koli na našega načelnika in vadičlja, 4. oktobra pa so celo iz samokresa ustrelili na naše fanté, ki so šli na kolodvor čakati tovariše, ki so se vračali od cerkniške slavnosti. 16. oktobra, ko smo se ob pol 11. uri ponoči vračali od vaje domov, pa so nas barabe čakale sredi vasi. Napadali so nas meni nič tebi nič in vnel se je boj, ki je trajal celo uro. Padalo je kamenje kakor toča in celo hišo, kamor smo se pred tolovaji umaknili, so bombardirali. Patuljirali so pred hišo do treh zjutraj, da bi dobili v roke br. predsednika. Krajevni odbor socialnodemokračske stranke je enega izmed napadalcev izključil iz svoje srede, ker barab ne marajo v stranki. Z napadali se bavi tudi sodnija. Bratje načelnik, predsednik in vadičelj so ranjeni. Napadali so bili brez dvoma najeti od nasprotnikov, katere boli naš napredek. Članov imamo namreč 23, podpornikov 15, naraščaja 40. Tako lepo napredujemo, samo orodja bi si radi nabavili in smo navezani v tem oziru na darove mladinskih prijateljev. Upamo, da bomo napredovali čim dalje bolj. Na zdar!

PROŠNJA IN OPOMIN.

Ko se nagiba leto h koncu, prosimo in opominjamo vse naročnike, ki naročnine dozdej še niso v celoti ali deloma poravnali, naj to po prejemu te številke takoj store, da ne bo treba pošiljati jim posebnih »Opominov«, kar povzroča nam in naročnikom nepotrebne sitnosti. Nadalje naj se nam vse preselitve takoj in natančno naznanijo.

UPRAVNIŠTVO.

Odgovorni urednik: Franc Terseglav, Ljubljana.

Lastnik in izdajatelj: Konzorcij lista »Mladost.«

Tisk »Katol. tiskarne« v Ljubljani